

er jeg overbevist om, at hvis et saadant Flertal vil have Indstillingen for sig, vil Mindretallet ikke kunde faa nogen Mand paa Indstillingen. Det hedder nemlig i Lovforslagets § 25, at der skal stemmes særskilt om de enkelte Indstillinger, hvem der skal være Nr. 1, hvem Nr. 2 og hvem Nr. 3, og har ingen ved første Afstemning faaet over Halydelen, stemmes der om igen med bundet Valg mellem de to, der have flest. Hvis nu de 5 ville være fornuftige, stemme de ikke alle 5 paa en Mand, men 3 af dem stemme paa en og hver af de andre to paa en, medens Mindretallet selvfølgelig stemmer paa sin Kandidat. Saa faar Flertallet en Kandidat med 3 Stemmer og to med en Stemme, medens Mindretallet faar 3; saa skal der være bundet Valg mellem de to, der have 3 Stemmer, og Flertallet vil da selvfølgelig kaste alle sine Stemmer paa deres Mand, og saa er han valgt som Nr. 1. Saa skal der stemmes om Nr. 2. I Lovforslaget hedder det, at der da skal stemmes paa dem, der tidligere have faaet Stemmer, og det er altsaa tre foruden den indstillede. Selvfølgelig vil Flertallet nu give sine Stemmer til en af de to, der før fik en Stemme af Flertallet, og saa vil han blive valgt som Nr. 2, medens Mindretallet vedblivende stemmer paa sin Mand, der stadig faar tre Stemmer. Naar der saa skal stemmes om Nr. 3, vil Flertallet tage den anden af dem, der fik en Stemme ved det første Valg, saa har det faaet indsat alle sine, medens Mindretallets tre Medlemmer slet ingen have faaet. Saaledes tror jeg, at det som oftest vil gaa i det praktiske Liv, for saa vidt der virkelig bliver nogen Møningsforskel, om hvem der skal indstilles. Vil Flertallet være saa humant at give Mindretallet Ret til at faa en Mand med, uden at det egentligt strengt taget kan fordrer det, vil der ingen Kamp blive, men saa har Valgmaaden heller ingen Betydning. Jeg tror derfor, at denne Paragraf maa forandres noget, hvis man virkelig vil sikre Mindretallets Ret til at blive repræsenteret i Indstillingerne.

Den højtærede Minister udtalte forleden Dag, at han fandt, at Lovgivningen paa dette Omraade vilde være forfejlet, saafremt den levende Menighed ikke be fandt sig vel i Folkekirken.

Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han er kommen med denne Udtalelse, ikke for min egen eller dette Tings Medlemmers Skyld; thi ingen af os, som kende den ærede Minister, er i Tvivl om, og jeg for mit Vedkommende

har aldrig været i Tvivl om, at det er den højtærede Ministers Mening, med sine Reformers, at den levende Menighed inden for Folkekirken skal kunne befinde sig vel, men for den store Del af Befolkningens Skyld, der ikke som vi kender den højtærede Minister. Det kan derfor være godt, at det kan lyde ud til dem, at dette er hans Mening med disse Lovforslag. Men jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt for den højtærede Minister og Rigsdagen at faa vedtaget Love, hvorved den levende Menighed, naar man vil oprette tvungne Menighedsraad, kan komme til at befinde sig vel der. Hvis det skal være Tilfældet, maa den absolut ogsaa have Indflydelse paa Kirkens Styrelse, og det maa saa vidt muligt forebygges, at det bliver Modstandere af Kristendommen og af Livet i Kirken, som vælges ind i Menighedsraadene. Derfor mener jeg ogsaa, at der bør gennemføres bestemte Former baade angaaende Valgretten, men særlig med Hensyn til Valgbarheden. Det maa virkelig være evangelisk-lutherske Kristne, som udøve Valgretten, og det maa forlanges af de valgte, at de erklære at være i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Folkekirke og dens Bekendelse, og at de love som Menighedsraadsmedlemmer at støtte denne og at virke for denne Kirkes Kristendoms Vækst og Fremgang i Menigheden. Vælges der saa alligevel Modstandere af Kristendommen, i Strid med dette Løfte, maa disse paa en eller anden Maade — der maa nok kunde findes en Udvej dertil — atter fjernes fra Menighedsraadene. Det var ogsaa den Tanke, den norske Kirkeminister havde med sit Forslag i 1887—88, at de Folk ikke kunde være med der, om hvem det ved Kendsgerninger var godtgjort, at de ikke hørte med til Folkekirken Menighed.

Skal jeg kunne give det foreliggende Forslag min Stemme, maa det ændres i den af mig paa pegede Retning med Hensyn til forskellige Forhold, og jeg haaber ogsaa, den højtærede Minister vil yde sin Medvirksomhed dertil.

Ministeren har dernæst baade i Motiverne til Lovforslaget og under Forhandlingen her udtalt et Ønske om, at denne Lovs Vedtagelse skulde forebygge Opret-

Rættelse.